

SAPSTROOM

De boom van oom Cent vond ik niet bepaald een mooie boom toen ik hem ontmoette. Het was midden winter, koud, al scheen de zon op de kale takken en stam. De takken vond ik lelijk gesnoeid en met een beetje liefde probeerde ik er een kunstwerk in te zien à la Zadkine.

Eerder had ik de boom al gevoeld in mijn atelier, ongeveer 7 kilometer van zijn standplaats. De boom voelde heel anders aan dan zijn uiterlijke verschijning. Ik voelde het donkere binnenste, de stilte... Was dat zijn ziel of was het de stilte van een boom in rust... of was juist die stilte zijn ziel? De boom in mijn fantasie... of was het geen fantasie, maar resoneerde het met mij? Een boom die weldra weer tot leven zou komen en dat voelbaar maakte aan mij. Is dat mogelijk? Ja, voor mij is dat mogelijk.

Realiteit... is een foto van deze boom realiteit? Dan is ie wel erg plat en klein... En die achtergrond van de boom, als ik die onscherp zie, zegt mij dat dan hoe de achtergrond er in werkelijkheid uitziet?

Vlinders zien volgens laatste studies veel meer kleuren dan mensen, hun ogen bevatten veel meer lichtgevoelige cellen. Wij zien bijvoorbeeld een veld met witte bloemen, maar een vlinder ziet één bont geheel. Welke kleuren ziet een vlinder dan?

Ik kreeg 2 uur les van een bevriende bioloog, Aart van Bel, om de sapstroom die ik voelde en had verbeeld, beter te begrijpen. Als je de natuur wetenschappelijk bestudeert dan zie je het prachtige proces van hoe die sapstromen werken.

Je kunt de sapstroom echter ook zien als iets poëtisch: De lente komt, het nieuwe leven. Simpel gezegd kan het allebei, omdat elk idee gecreëerd is vanuit een bepaald gezichtspunt. We willen als mens weten hoe de dingen écht zijn en alles verklaren, maar om te vernieuwen moeten we openbreken en het oude loslaten. Het is een voortdurend balanceren tussen willen weten hoe de dingen écht zijn en open staan voor nieuwe ideeën en nieuwe werkelijkheden.

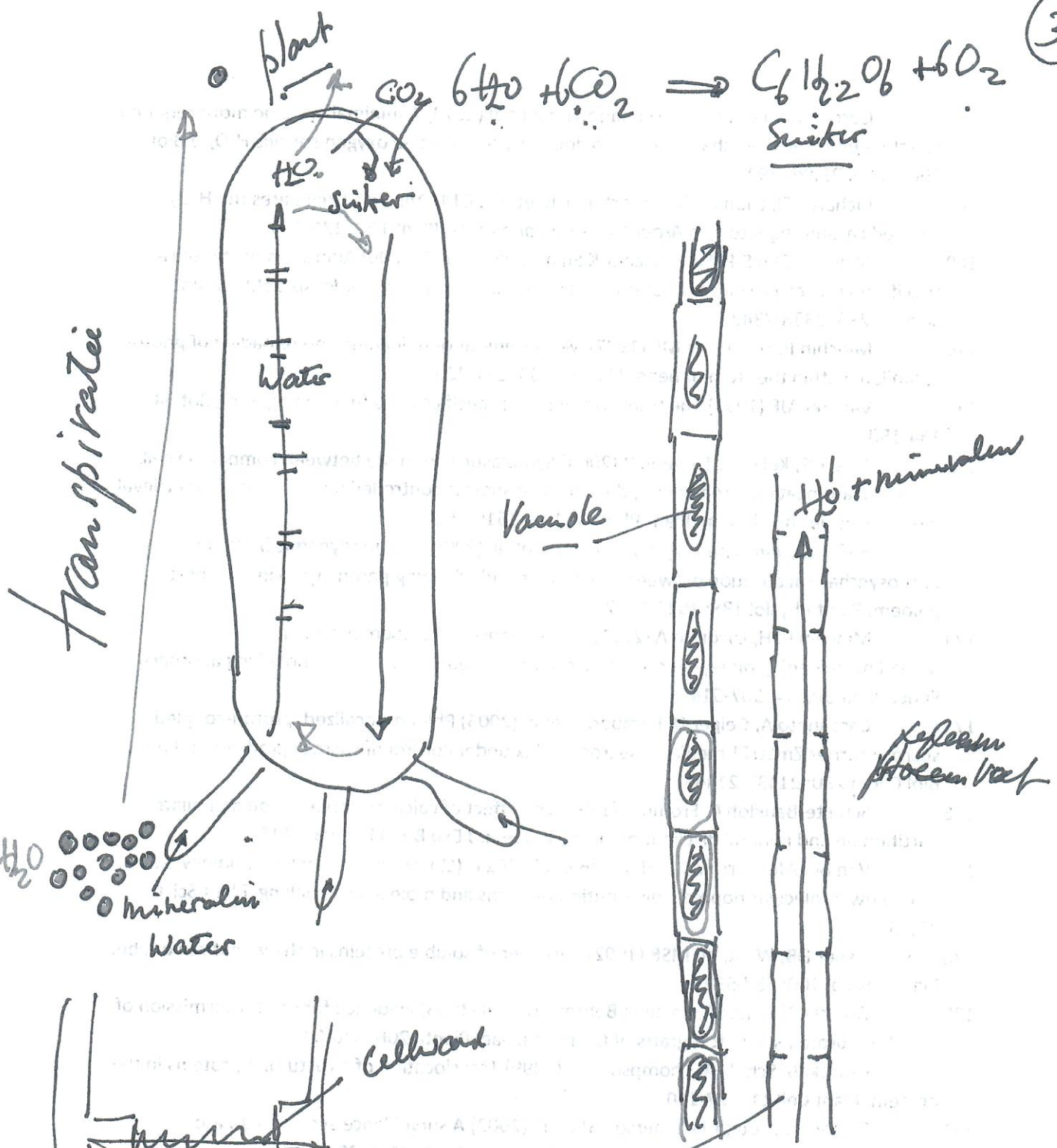
Kunst gaat over een andere manier van naar de werkelijkheid kijken. Ik laat mij als kunstenaar steeds weer verrassen door nieuwe opvallende gedachten, beelden uit mijn fantasie of intuïtie, zonder deze meteen weg te gooien maar door deze te onderzoeken. De beperkingen van het bestaande overstijgen en zo nieuwe werelden zien.

Een schilderij is voor mij dan ook geen statisch gegeven maar een proces. Het is een interactie tussen mijzelf, in dit geval de boom van Oom Cent, het doek en de verf. Wat overblijft is een opgedroogd schilderij, dat gestold is vanuit een proces. Het is het stollingsproces van de creativiteit, dat het product tot stand heeft gebracht. Ikzelf als kunstenaar begin steeds weer opnieuw en zelfs in de herhaling probeer ik telkens weer nieuw te zijn. Bij het creëren moet er voor mij ruimte zijn voor toeval en verrassing. Steeds keer ik terug naar de leegte van het witte doek dat vol en tegelijkertijd leeg is.

Vertrekken en niet weten waar ik uitkom en weten dat alles verandert...

Maud Quaedvlieg

www.maudquaedvlieg.nl

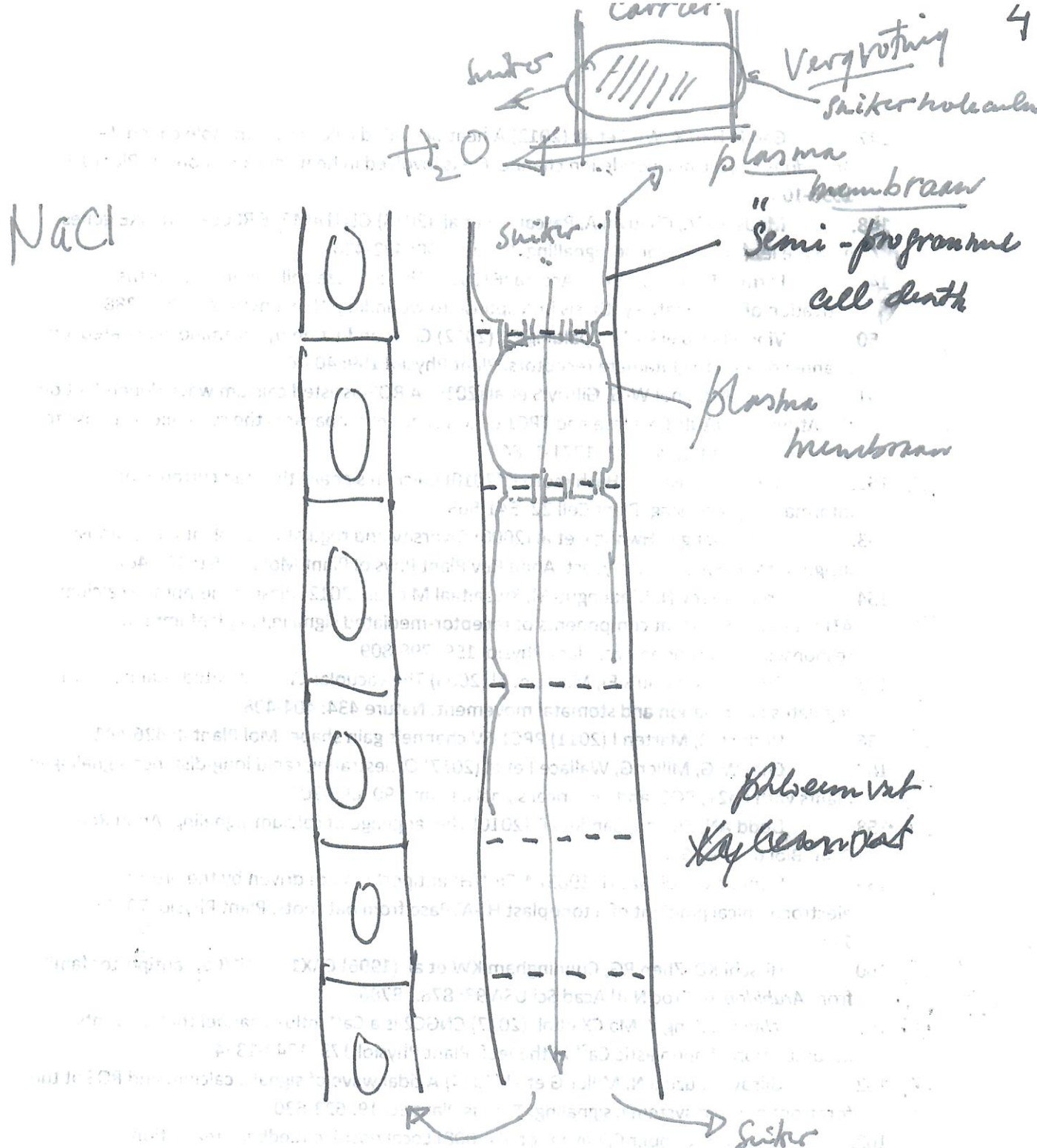
H_2O

mineralen
Water

afbreuk,
"zelfvertrieting",
apoptose
"programmed cell death"

plasma membrane

NaCl

